

Octauū

Prēceptū

puta q̄ illa osueuerūt signa eē
furiosorū in ēra illa. Vniuersalē
ergo de simulacrib⁹ p̄ma ⁊ se-
cūda dico. q̄ sūt p̄cā. ⁊ frequē-
ter mōrēlia. q̄ vpoēsis a simu-
laço. Tertia dūmō malū nō cō-
comitetur est laudabilis Ita q̄
hō non oñdat vñū malū p̄ alio
malū. Et in īndifferentib; simu-
laço prima si es̄h in aliquibus.
es̄set forte mala. h̄ non grauit.
puta si quis poss̄ se facere fuda,
relicet non laborash̄. quemad-
modū quidā ioculatores vtū-
tur corporib; suis ad aliquos
motus significātes alias dispo-
sições q̄ non in sunt eis. nec p̄-
cesserūt. Simulaco alia que ē
secūda in īndifferentib; nec pec-
catū ē. ⁊ talis fuit simulatio da-
b̄ uid.i. Re.xxiij. h̄c sc̄o. Círcā
terciū p̄ncipale q̄d sit faciend̄
in tali casu ⁊ similib⁹. Aliquis
queitur ad mortem quē absco-
dit p̄fectus vir. vñmūt appito-
res ⁊ q̄rūt ab abscondēte. vbi
sic latitās. Aut rñdet. ibi. ⁊ tunc
erit p̄ditor. Aut rñdet se nesciē:
⁊ sic mentitur. Aut tacet. ⁊ sic
p̄dere vñdr ergo ē perplexus.
Rñd; Alñsio dñre. debet deludere
appitoēs sic dicebat ipso fitin⁹
sic dicendo. Creditis q̄ si ipse
es̄h h̄: ego dicere vob. vel d;
rñdere sic rñdit ille sāct⁹ ep̄us
de quo exēplū p̄nit brūs Aug⁹.
Si at̄ mēdatū q̄ absco dit quē.

Capitulum

Tertiū

da; mis̄r q̄q̄rebātur ad mor-
tē. ⁊ dū ab ip̄o ep̄o q̄rerēt appi-
toēs vbi ille es̄h. Nec possū
mētri. nec possū esse pditor.

Capitulū Tertiū

Falsitate haec tñ di-

Octū ēh mō de testificati-
one vidēa sūt tria. Primo i q̄b; casib⁹ q̄s tētū testifi-
cāi. Secūdo an falsū testimoniū
sp̄ sit mōrēle p̄cē. Tercō q̄o q̄s
testificādo. vel alias afferendo
possit iuraē. ⁊ q̄ sciē debeat q̄iu-
rat testificādo. Quo ad p̄mū a
nōt tho. 2. 2. q. lxx. In testimoniō
ferēdo distinguend̄ ē. q̄z alioq̄
requirītur testimoniū alicui⁹.
alioq̄ nō requirītur. Si requi-
ritur testimoniū s̄b̄diti autori-
tate sup̄ioris cui i h̄ijs q̄ ad iusti-
tiā p̄tinēt obediē tētū. Et tunc
nō ē dubiū q̄n testimoniū tēatur
ferre i h̄ijs in q̄b; s̄mō diez iu-
ris testimoniū ab eo exigēt. puta
i maiestis. ⁊ i h̄ijs de q̄b; infamia
p̄cessit. Si aut̄ exigatur ab eo
testimoniū i alijs. puta i occultis
a de q̄b; infamia nō p̄cessit. nō
tenetur ad testificādū. Si vēo
req̄matur ei⁹ testimoniū nō auto-
ritate sup̄ioris cui obediē tene-
tur. Tūc distinguend̄ est. Quia
si testimoniū requiriatur ad libe-
randū h̄oiem ab iniusta morte.
seu pena quaēq; vel falsa etiā i
famia. vel etiā ab iñquo dāno.
tunc tenetur hō ad testificand̄

Octauum

Preceptum

Sed si ei^z testimoniu^m non re quiratur tenetur facere qd i se estut veritatē denūciet alicui q ad hoc possit p̄delle. dicit enim ps. eripite pauperem i egenū de manu pccoris libeātē. Et pū. .xxiiij. Erue eos q ducūtur ad mortē. Et ro. i. digni sūt morte nō solū q fatiūt. h̄a q cōsentīt patientib;. vbi glō. Cōsentire ē tacere cum possis redarguere. **S**up hijs vero que p̄tinēt ad dānacōe; alicui^m non tenetur quis ferre testimoniu^m nisi cū a superiorē cōpellitur b̄m ordīnē turis. qz si circa hoc veritas oc cultetur nulli ex hoc speciale dā nū nascitur. vel si īmīneat p̄culū accusatori: non ē curādū. qz ipē se in hoc periculū sponte igessit. Alia aut rācō ē de eo cui p̄culū īminet eo nōlēte. hec b tho. **S** dubitatur an testio nū possit licite fieri de hijs que alicui sub secreto sūt omissa. p cui^m solucōe nōndū q triplex est secretū. vnū quo d sub sigil lo confessionis cadit. aliud qd sub sigillo secreti tegitur. Et fit duplicit. vno mō qn cōmitē expmat se dicere sub sigillo se creti. Alio mō q non expmat. h̄ tñ natura b̄mōis vel rei illō exposcat. vic; q teneatur s̄b si gillo secreti. de hijs trib; dicit pe. pa. sup q̄to. di. xi. Quāus frāgēs qdlib; istoz. vic; prio

Capitulum

Tercium

modo i scđo modo dōz sigil lorz peccet mōrliter. tñ graui^m frāgēs sigillū cōfessionis. nec solū est fractoz sigilli i pditor cui est aliquid exp̄sse omīssum ut arch anū. h̄ etiā ex natuā fa clu. si videatur tale q̄ reuelacō nocer; minus tamē ceteris pa ribus q̄ si ad hoc se obligass̄. nā huus auscultans a casu vel a p̄posito secretū qd tractatur in curia dñi sui. i postea id reue lat forūsecus: cōmittit crīmen cōndominū huus a curiā eig. vñ calis huus b̄m ius civile ḡuiter p̄uiret. Sacramētum autē pe nitētie seu cōfessionis. ē qd daz secretū qd secrete tr̄ctatur i cu ria sumi regis. qz tr̄ctatur corā illo qui rep̄ntat p̄sonam eius. Quilib; vero homo huus dei ē. ergo ille q̄ audir; a confessore pec cata offessa: teneretur ea celare. Hec pe. Et eadē rācō videtur de illo qui confitētis alicui^m pecca ta audiss̄ a casu v̄la p̄posito. Alij doctores addūt. qui dolose audit cōfittētē: mōrlit peccat. h̄ non qui a casu. Imbo tamē tenētūr celare. Nō p̄mī qz cō legem nature facit. i cōncaita tem p̄ximi. ymo cōndei sacmē tum. Et addit pe. de. pa. p̄itens etiā si ex reuelacōe īmūctiōnis penitētie pbabiliter creder; cōfessorē ledi: tenetur celare. Alio quin el̄z maledicty sic chām

Octauū

Preceptū

q̄ discoopuit vel nō operuit; h̄ derisit verenda pris. Si enī ex hoc se q̄retur vel deriso simpli cis vel offensio. q̄ prohibuit lo q̄ cū persona suspecta non debet dicere talis hoc m̄ inūxit. q̄ forte ille int̄ficeret eū hoc ille. **A**d p̄positū dubiū r̄ndit tho. vbi p̄ us sic de illis q̄ h̄xi omissa sūt i secreto p̄ofessione; nullo mō debet testimoniu ferre. quia hu iusmō nō scit ut homo h̄ tāq̄ dei minister. Et mai⁹ est vinculū sacramēti quolibet hominis p̄cepto. Circa ea vero que alit homini sibi secreto cōmittuntur distinguendū est. Quādoq; ei sūt talia que statim cum ad noticiam hominis veniūt homo ea manifestare tenetur puta si pertinet ad corruptōem multitudinē spiritualem vel corpoream. vel in graue damnū alicuius psonae vel si quid aliud homī est. Appalare tenetur. vel testificādo. vel denunciando. Et contra hoc debitum obligari non potest per secretum omissum. q̄ in hoc frāgeret fidem quā alteri debet. Quādoq; vero sūt talia q̄ quis p̄dere non tenetur. vñ potest obligari ex hoc q̄ sibi sibi secreto cōmittuntur. Et tunc nullo modo tenetur ea aliq; p̄dere etiā ex p̄cepto supioris. q̄ sua re fidem est de iure naturali. nō autē pot p̄cipi h̄i cōtra id qd

Capitulū

Tertiū

ē de iure naturali hec tho. **S**i di ceras q̄ diu tenetur celare q̄ alii quid m̄ confessōe audiuit **P**e. sp̄ a p̄ semp. Item q̄reres quā p̄nā incidit q̄ archanū alicuius p̄dit illicite **P**e. Si q̄s publice reuelat aliq; secretū cōmen imponitur sibi aliq; pēa sc̄; ifamia **I**mpositor ei cōmis cuiuscumq; qd̄ p̄bare non pot pro calūma to re h̄xtur. Extra de calūmia. Et talis ē ille q̄ reuelat qd̄cūq; secretū cōmē qd̄ p̄baē non potest. **D**ubitat onter an q̄s teneatur accusaē p̄ximū **P**e. tho. 22. q̄. lxxij. dīa est int̄ denūtiacōe; et accusacōe; m̄ p̄mo attēditur emēdāco fr̄is. In secūdo pumicō crīmis. pene autē p̄ntis vite nō p̄ se expetūtur quia nō ē h̄yta mūm retribuōis tēp⁹. **S**i in q̄tum sunt medicinales oferentes vel ad emēdācoem persone peccatis vel ad bonū reipublice cuius q̄es p̄cuātur p̄ pumicōe; peccatiū. quorū p̄mū intēditur in denūtiacōe. **S**ecūdū autē p̄tinet ad accusacōe; Et ideo si cōmē fuit tale qd̄ v̄gat i detmē tu reipublice: tētūr h̄o ad accusacōe; dūmō sufficiēt possit p̄baē qd̄ p̄tinet ad officiū accusatoris. puta cū p̄cēm alicuius v̄git i multitūdis corruptelā corporē siue spūalē. si autē nō fuit tale p̄cēm qd̄ i multitūdie; redūdet vel etiā si sufficiēt p̄baōe;

Octauum **P**receptum

nō possit adhibere: nō tenetur ad accusandū. qd ad hoc nullus tenetur qd non pōt debito modo p̄ficere. **S**; ōtra non licet reuelare qd quis in secreto recepit. qd hoc ē infideliter agere. **S**ed stat solum in secreto quē scire pri mi malū. ergo t̄c. r̄nd; reuelare secretū in malū p̄sonē infideli tas ē. non aut si reueletur p̄pt bonū omnū qd semp p̄ferendū est p̄uato bono. **E**t ideo cōn bñ nū cōmune. nullū licet secretum recipere nec tamē est oīno secrete tu qd p̄ sufficiētes testes pōt p̄bari. h̄c tho. **S**; nūquid s̄b diti possunt accusare suos p̄latos s̄e. ibidē. Subditi p̄latos suos accusare p̄hibetur. qd non affectione caritatis. s̄i sua p̄uitate vitam eoz diffamare a rep̄lē dre querunt. vel si subditi accusare volētes fuerint criminosi ut h̄etur. 2. q. vii. **A**lioqū si fuerint alias ydonei ad accusandū. licet subditis ex caritate suos p̄latos accusare. **Q**uo ad secundū principale vtrū falsū testimoniū sit sp̄ peccatum mōrle. **S**e. tho. 2. 2. q. lxx. falsū testimoniū triplicem h̄; deformitatem. **V**no mō de piurio. qd testes nō admittuntur in iurati. et ex hoc sp̄ est peccatum mortale. **A**lio mō ex violacōne iustitie. et hoc mō est mortale peccatum in suo generē. sicut et quilibet iustitia.

Capitulum **T**ercium

Et ideo in p̄cepto decalogi sub hac forma interdictur falsū testimoniū cū dī. Exo. xxi. non loquaris ōtra p̄ximū tuū falsū testimoniū. non ei cōn aliquē facit qui eū ab iniuria fatēda īpedit. s̄i solū qui ei suā iustitiā collit. **T**ercō mō ex ipsa, falsoitate s̄m qd īone mendaciū est peccatū. et ex hoc nō habet falsū testimoniū qd sit sep̄ mortale peccatum. **D**ubitatur vtrū iura mētum obliget scđm ītēcōe; recipientis. **S**e. tho. super. iii. di. xxix. 7. 2. 2. q. lxxix. ar. vii. **I**uramentum promissorium obligat de necessitate ut culpa evite tur vñ obligat ad illō esse faciendū. qd nō scđi curritur culpa. distinguendū ē ergo in eo qui iurat. **A**ut enim simpliciter aut dolose iurat. **S**i iurat dolose; ex duabus p̄tibus pōt culpa se qd sc̄i ex fractione iuramenti et ex dolo. **Q**uāmis ergo ex ip̄a rōne iuramenti in qd tū iuramentum nō obligetur ad suandū ip̄m. m̄ si s̄m suā ītēcōe; **A**d obligacionē enī voluntas reqr̄itur sic etiam ad votū. tñ ex necessitate iuramenti in qd tū dolosū fuit obligatur ad suandū taliter qd ex dolo ei⁹ ali⁹ nō ledat. **T**h̄c ē qn̄ s̄m ītēcōe; recipientis: iuramentum ip̄let. vñ debet suari scđm sanū intellectū ei⁹ cui iuramentum p̄stat. vnde p̄fido. **Q**uacūq;

Octauum

Preceptum

no

arte verborum quis iuret: deus tamē q̄ oscietie testis ē hoc ita accipit sicut ille cui iuratur itel ligit. Et q̄ illa verba intelligā tur de iuramento doloso. pat; p ea que sic subdit dupliciter re us fit qui et nomē dei ī vanū assuit. a. p̄mū dolo capit. Si autē simplicit idē absq; dolo iurat: tūc obligatur ī foro cō sciētoso solum scdm intencōez iuratis nō recipientis. vnde gre go. xxvij. mora. humane auēs talia verbanostī iudicāt. qua lia foris sonāt. ðma vero iudi cia talia foris audiunt. qualia ex int̄mis proferuntur. S; talis sine dolo iurās ī foro cōtē cioso ybi intencō ignoātur ob ligatur b̄m q̄ verba om̄niter accipi solet. Ixc ille. Et addit Ju ramentū non debet adhiberi m̄ si de aliq̄ re de qua aliquis firmiter certus ē. & non est nisi cū magna cautela adhibendum. Nōnd tam q̄ ī quibusdā ca fib̄ possunt aliqui iurare qb; de re non cōstat. nisi p̄ fidē. seu credulitatem vñ mgr̄i. iii. dī. xxviii. dī. q̄ si mulier causatur frigiditatem mariti ipsa & ipse iurabit de eo q̄ nunq̄ committit. sīt sine fraude cum septia manu p̄m̄ quorum. Sacra men tales enim tunc iurabūt q̄ cre dūt eccl̄ie wā iurasse. Idē iuri ris est si sepe p̄ artitudinē

Capitulum

Tertium

mulieris. Sicut etiam ī li. v. de purga. capi. xiiij. Jurare pa pamādat p̄ purgacōne cuius dā decani infamati. Silia h̄es ī Sc̄o. ut post dicetur S; du bitatur quomodo debet verba obligatiū intelligi. R̄ndz. Sc̄o. q̄ penultima q̄sl. sui Ad istud dubiū habetur responsio. ext̄ de spon. ex litteis vbi dicitur sic. S; alter nō intellexit q̄d alē p̄posuit ad cōmunē verbi intelligētiam recurratur. & cogatur yterq; v̄ba plata ī sensu isto retinere quē solet recte intelligētibus generare. Et glosa addūcit illud ff. de supple. le. l. labor. non ex op̄iomb̄ singulorū. s̄ ex cōmuni v̄su loquētiū verba sunt intelligenda. Addūt alij quādo v̄ba sunt duplia & iurās intēdit ī vno sensu & rāpiēs ī alio tunc verba multiplia aut plus p̄tendūt vñu isto rū sensu b̄m om̄nē v̄sum. Aut equaliter p̄tēdūt vtrūq; S; p̄mū. tūc illi intencō i standū est qui illum sensum intellexit. Si secūdū: tunc stādū est iudicō bonorū viroꝝ qui p̄fatis coiecturis & racōmbus cōdescēdere debet saniori & puriori intēcionei. S; quid si q̄s falsū testimoniū ferr̄ ex ignorātia facti. Re. tho. ibidē In testimoniō ferendo nō deb; h̄o. p̄ cōto afferē q̄si sciens illud de q̄ cert? non.

Octauum

Preceptum

est. si dubium debet sub dubio p-
ferre a id de quo certus est pro-
certo asserere. Sed quod contingit
ex labilitate humane memoie q-
reputat se homo quicquid certum
esse de eo qd falsum est si aliquis
cum debita sollicitudine recogitat
estimat se certum esse de eo qd
testatur illud testimonium non est
falsum nec peccat mortalis hoc as-
seres qd non dicit falsum testimo-
nium p se et ex intentione s per acci-
des con illud qd intendit. **D**u-
bitatur adhuc. An in deliberatione
in periusio et filiter in men-
dacio excusat a peccato mortali. **R**espon-
sio. sup. iii. circa fine. periusio
qd est ex pleno consensu est con p-
ceptu prime tabule. et p conse-
quentia immediate autens a fine
vltio. Et ita nihil sibi deficit de-
rone peccati mortali. Siue periu-
riu fuit ex habitu siue non siue
semel siue consuetudinale. Si au-
te fuit periusio in deliberante quantum
cum quod fuit frequenter: cum actus me-
rito si requirat qd sic plene hu-
manus sita ex deliberacione plena
et demetori non minus reqrat id.
non ei deus est proximus ad puniens
qd ad primadu: pot dici quillud
periusio in deliberantem etiam qd ciens
qd iteratunon est peccatum mortale
Non datur tamen qd virtuosus breue
habet deliberationes. qd non vide-
tur deliberacione qd habet prudetiam
magnam et promptus est ad

Capitulum

Tercium

deliberandum quasi in tpe impice
possibili. Ita possit aliquis ex habi-
tu opposito prudentie acquirere
facultatem deliberandi prompte de
opposito qd in tpe perceptibili.
illa deliberacione sequitur habitus
esset sufficiens ad racone; peccati
Sic cōsimilis deliberacione in bo-
no est sufficiens ad raconem me-
riti. non ergo distinguo qd tum
ad ratione peccati mortali qd tum ad
charitatem et frequentiam periusio.
Habent deliberationes et in delibe-
rationes. Ita qd deliberacione occurrit
reddit peccatum mortale. et hoc siue
ymca siue ex consuetudine. Et in
deliberacione excusat siue semel si-
ue quociens quod hec responso. Id est te-
net de mendacio ad hoc qd sit
mortale vel viale. vide etiam de
hoc super secundo precepto p totum
Tertium ad tertium principale g-
queritur. ut adduces deum in
testem ut sit in iuramento assertio
ad aliquid qd talis credit esse ve-
rum. licet non sit verum sed ad aliquid
de qd aliquam habet opinionem; et tan-
tem magis assentit opposito peccat
mortali. **R**esponsio. ubi plus super ter-
tio dicens qd ille cui iurat
aut accipit ex lege positia. Aut
ex consuetudine iuramenti. tanq
simpliciter assertiū iurati. Aut
hō tamq simpliciter assertiū sed p-
babilitate inductū ad credendum iura-
mento. **P**rimo modo dico qd iurans
quocumque dubium hoc est qd non

Octauū

Preceptū

est simplicit̄ certū & deliberate
peccat mōrlit̄. q̄ ad oſfirmādū
id qd̄ aſſerit ſimplicity eē certū
& w̄r deū teſtem induc̄t cū nō
ſit ſimplicity certum. Et hoc mō
debet intelligi omnia iurāmēta
illoz qui aliquid iurant in iu-
dicō pro quo ſententia aliqua
confueuit ferri q̄ ſuia oīno nō
deberz ferri mīſi illō assertū eſh
ſimplicity certum verbigracia.
Sententia mortis non d; ferri
n̄ pro crīmme certo ergo iurās
iſtu esse crīmmosū cū nō ſit cer-
tus q̄ tumcūqz tñ probabilit̄
coiecurz eū eſſe talez; a hoc iu-
rās in tali foro vbi ex lege pōi-
tiua vel ſueticidie ſeq̄tūr dā-
natio ad mortē peccat mōrlit̄.
Coſimilis in foro quo cūqz vbi
ex hoc q̄ aliqz quiet p̄ iurā-
tes vel iurām̄ta co-dēnatūr tan-
q̄ re⁹ ſimplicity. Ibi nō tñ ſit ir-
reuerētia nō di coii p̄. p̄met a-
bule ſh eſt p̄micosū q̄ no ciuum
h p̄rio. Et ſi dicas evile reipu-
lioquin mali nimis multipli-
carentur. Ex dñs deu. xvi. Iuste-
qd̄ iſtu ē exēqüs. Sūt em̄ qd̄
mala q̄ nō ſunt p̄uenda p̄ ho-
miēsh r̄lm̄quēda iurisdic̄i di-
ne puta oia in qbz hō ut hō nō
p̄t ſufficient̄ docē writatez; eo
mō quo dēr; doce ad hoc ut iu-
ſte ferretur ſuia debita poſitīa.
nec iſtis ſunt ſoli teſtes culpa-
biles ſh ec̄. iudex ſi tñ ip̄ ſciat q̄

Capitulū

Tertiū

ex oſuetudie teſtes non teſtiſi-
cantur ſb iuramēto ſb credu-
litate. tūc enī nō dēr; iſte ferre
ſententiam qualis eſſet ferēda ſi
culpa eſh ſimplicity p̄bata corā
eo. Scit enim ex oſuetudine cul-
pā nō eſſe ſufficient̄ p̄batā corā
eo ut tali pena pumatur. Si au-
tē ex lege poſitīa habetur vel
oſuetudie q̄ iuratus nō tenea-
tur deponere de certitudine ſh de
credulitate tunc etiā iurās non
peccat. dūmō ex ſigīs p̄babili-
bus oiecurz p̄tem illā magis
q̄ alia. ſicut h̄etur de ſcrutinio i
ordine faciendo ca. vñico. In p-
mo coibz ergo talibz ſiue ad q̄ſ
cūqz dignitates p̄ electōes a ad
ordies a etiā m̄ alijs collegīs.
puta vñiſitatibz ad collegūi
religiōibus ad p̄la coe; vel ad
act̄ alio ſi oſuetudo approba-
ta h̄z q̄ iñfīſiones r̄ndētū ſb iu-
ramēto p̄ſtito. vel ſub fide data
vel ſb obediētia p̄missa nō dñt
intelligi n̄ de credulitate q̄tum
p̄t huāna fragilitas noſſe. et
q̄ r̄ndēs nō novit idignitatē i
eo debet omnes tales responsi-
ones intelligi ſcd̄ ſueticidie
nem co mūne. nec respondentes
peccant in aliquo. Quia oſuetu-
do eſt. vellex poſitiua q̄ talis te-
ſtificacō de credulitate ſufficiat.
Ita ſit in fauorabilibz. **N**on i
uerſaliter autem ſiue in fauora-
bilibz ſiue in odioſis iurāns de

Monū

Preceptum

illo cuius oppositū magis cre
dit q̄ aliquid iurās etiā de illo de
quo simpliciter ē dubius id est
nō magis assentit vñ pti q̄ al
teri peccat mōrliter q̄ adducit
deū tangit in testē isti. qd neu
tro modo ē sibi certū quod de
bet eē certum. pōt enim piurū
esse absq; mētiri putasi aliq̄s
simpliciter dubitās iurat pti
de q̄ dubitat quā forte dicēdo
nō mētiretur q̄ non h̄; opposi
tum in mēte Aut saltē i aliquo
casu vbi iurās tenet i eē cert⁹
peierat si non ē ibi certus. i tñ
si illō asserer; sine iuramento
credēs illō pl⁹ q̄ oppositū nō
mētiretur piculosū ē ergo fre
quēter h̄re iuramēta in ore. q̄
i multis b̄mōib; sine iuramēto
nec peccar; q̄s vbi ad dīto iuā
mēto peccat q̄s a ḡuiter si hat
ex deliberacōe p̄pt qd ē vtile il
lud oſiliū Math. v. Sit bmo
vester est ē. nō nō lxc de Sco.

I Seqtur nonū p̄ceptum
Nō concupisces uxorem
proximi tui.

P Receptū nonū Nō
concupisces uxorem
proximi tui. Exo. xx. i
Deu. v. hoc mādato
a sequēti hō in seipso ordiatur i
a affectib; **S;** q̄ sciencia seu
noticia p̄cedit affectū. a caren-

Capitulum

Primum

cia sciēcie necessarior; q̄ wcat
ignorācia. causa ē multor; pec
ator; Idcirco p̄mo dicenda
fūt de ignorācia tria p̄ncipali
ter. Primo qd fit. a qd scire te
nemur. a q̄tuplex est. Secun
do qn̄ est p̄cēm. qn̄ aug; v̄l di
minuit p̄cēm. Tercō q̄ piculo
sa fit ignorācia. **I** R̄ntum ad b
prīmū nōndum q̄ necessariū
ē de ignorācia tr̄ctare. q̄ igno
rācia est qn̄q; p̄cēm mōrlē. i
scire ē per oſequēs in precepto
pt; per illō Math. xxv. Esuri
ui a nō dedistis in māducare.
Et statī dicēt he di vbi vidim⁹
te Esuriētem q̄si diceret. Igno
rātim⁹ te pascere in paupib;
S; xp̄s diez. q̄ dīu nō fecistis
vn̄ de minorib; istis. nec in fe
cistis Et iterum discedite a me
maledichi in ignē eternū Idem
pt; i. cor. xiiij. Ignorās. igno
rabitur **S;** q̄ ignoratur a dō.
est priuatus signo caitatis. i
damnatur cū fatuis vngimb;
quib; xp̄s clausit iā ianuā di
cēs nescio ws Idcirco orat ps.
delicta iuuētutis mee a ignorā
cias meas ne memineis Secū
do nōndū q̄ ignorācia q̄ ē pec
catum ē p̄uacō scie debite quā
q̄s pōt h̄re. a scire tenetur. dr
quā pōt h̄re. q̄ si est impossibili
bilis: excusat. q̄ inūcibilis. dr
debite q̄ si non cadit sub debi
to: nō ē p̄cēm **T**ercō nōndū c